

Kaukaa soivan laulun kuulet,
ilta kun saapuu idästä päin.
Kertovat sen pohjan tuulet,
vakuuttain lausuu: "itse sen näin".

On pohjan tyttö, pronssiposki
lähtenyt matkaan etelää päin,
ja vaikka halla luihin koski,
kiirusti käyvän tyttösen näin
Aamun maata päin.

Kaikuu pöllön kolkko huuto,
aurinko kun saa sylihin maan.
Vielä pohjan tuiskusuukko
sinutkin kutsuu kuuntelemaan.

On kuullut impi ebentukka
prinssistä vieraan kauniimman
maan,
ja kuinka prinssi Herran kukka
tyttöä kutsui rakkaudessaan.
Kutsui suurempaan.

Yössä huokaa harmaat kaislat
monasti tuulen tosia myös.
Kuulevat jo korvat laiskat
salaiset lauseet synkässä yös'.

Ei tiedä neito kirkassilmä,
etelän tieltään eksyneen pois,
ja kuinka pohjan tuuli kylmä
lämpöä sieluun etelän tois.
Lämpimämpi ois.

Soittoon yhtyy sydänyössä
jossakin joiku susien suur'.
Vaikka uuvuit turhan työssä,
itsekin laulaa tahtoisit juur'.

Jos koskaan pääsee pohjan kulta
tykösi yössä taivaltamaan
hän saahan huoneen sievän sulta?
Elämän tyttö tuo tullessaan
Kalsa kannoillaan.